

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

A P A R E D E D O U A O R I P E L U N Ă

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

{ pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

S U M A R U

1. Cultul Sfintei Fecioare	Pr. Alex. C-tinescu	5. Mișcarea Misionară	***
2. Un preot distins	Pr. Eng. Bărbulescu	6. Cronica Internă	***
3. Catehism ortodox	Traduc. de Pr. St. Iliescu	7. Parohii vacante	***
4. Școalele de cântăreți	Protos. T. Ionescu	8. Daruri și mulțumiri	***

Cultul Sfintei Fecioare în Biserica Ortodoxă

Despre nimeni dintre Sfinții Bisericii ortodoxe n'a spus Mântuitorul cuvintele pe cari le-a rostit despre sf. Ioan Botezătorul: „Amin grăesc vouă, nu s'a sculat dintre cei născuți dintre femei mai mare decât Ioan Botezătorul“ (Mat. 11. 11). Dacă de asemenea cuvinte s'a învrednicit Botezătorul Domnului, putem înțelege atitudinea Mântuitorului față de Mama Sa. Este foarte adevărat că în diferite cazuri El a avut cuvinte de înfruntare față de ai Săi și deci și față de Mama Sa; și putem cita aceste cazuri:

1. La vârsta de 12 i-a zis Sf. Fecioară când L-a găsit în Templu: „Fiule de ce ai făcut nouă așa“? Și a zis către dânsii: „Ce este că mă căutați? Au n'ați știut că întru cele ce sunt ale Tatălui meu se cade mie să fiu“? Și ei n'au înțeles graiul care a grăit lor (Luca 3, 48-50).

2. La începutul activității mesianice, la nunta din Cana, sfârșindu-se vinul îi zise Mama Lui: „Vin nu au“. Și Mântuitorul i-a răspuns: „Ce este mie și ție femeie? Încă n'a venit ceasul meu“ (Ioan 2, 3—4). Mama Lui însă spuse slugilor din

casă: „Orice va zice vouă faceți“.

3. Cu altă ocazie l-a zis oarecare din mulțime: „Iată mama Ta și frații Tăi stau afară, vrând să grăiască cu tine“. Iar El răspunzând a zis celui ce-i spusese: „Cine este Mama mea și cari sunt frații mei? Și tinzându-și mâna Sa spre ucenicii Săi a zis: Iată Mama Mea și Frații Mei“.

„Că oricine va face voia Tatălui meu, celui din ceruri, acela este fratele Meu și sora și Mama Mea“. (Mat. 12, 47—50).

Din ultimul text se vede de ce mântuitorul a vorbit astfel de mama Lui; în momentul când este vorba de Dumnezeu, toți ceilalți aleși între aleși trec pe planul al doilea.

Dacă însă pe lângă sentimentele de mamă pe care i le-a manifestat în viață mamei Sale, mai avea în vedere rolul pe care l-a avut Prea Curata Fecioară în economia mântuirii omenirii, atunci înțelegem de ce Mântuitorul nu a refuzat să facă prima minune la cererea mamei Sale, înainte de a fi sosit ceasul începerii activității mesianice.

Este drept că Mântuitorul numește *mamă* și *soră* și *frate* pe toți cari se supun voei lui Dumnezeu, dar prin aceasta El ca *fiu* al Fecioarei Maria n'a avut nici când atitudine prin care să micșoreze ceva din sfințenia Mamei Sale. Ba încă, înainte de a-și da duhul pe cruce, El a încredințat pe mama Sa, Sf.-lui Ioan Evanghelistul dovedind prin aceasta că-i poartă o deosebită grijă. Deaceia l-a învrednicit, în viață fiind, să fie numită de către sf. apostoli „*mama lui Iisus*“ (Mat. 2, 13; Luca 2, 51; Ioan 19, 25; Fapte 1, 14). A avut chiar un moment de inspirație pentru a prooroci ea singură despre *sine*: „*Că a căutat Dumnezeu spre smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile*“. (Luca 1, 48).

Cuvintele acestea erau ecoul celor spuse de îngerul Gavriil: *Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei*“. (Luca 1, 28).

Deci după cuvintele Sf. Scripturi ea n'a fost o simplă femeie, cum spun cei rătăciți, cari se încumetă să-i nege cultul, pe care Biserica lui Christos i-l dă de aproape 19 veuri, instituindu-i sărbători în amintirea Nașterii (8 Septembrie), *Intrării în Biserică* (21 Noembrie), *Bunei Vestiri* (25 Martie) și *Adormirii* (15 August), afară de celelalte ierurgii în care ajutorul ei este veșnic chemat de cei credincioși: *Acatist*, *Paraclis*, și *Sfeștanie*.

Fără îndoială că acest cult al sf. Fecioare este în legătură cu însăși *economia mântuirii noastre* și deaceia se bucură de o deosebită atenție din partea credincioșilor; dar oricât ar fi de evidentă această legătură, nu se poate nega *rolul cel mare* pe care l-a avut Prea Curata Fecioară.

A nega partea *personală* în toată sfințenia vieții ei pământești, ar însemna să o considerăm ca un simplu instrument, despre voința căruia nu se poate vorbi. O asemenea presupunere nu numai că este impioasă, dar este cu totul lipsită de logică, precum și de bază dogmatică.

Astfel stând faptele întreaga manifestare a Sfintei Fecioare iese atât de mult din comunul vieții femeiești, încât se poate pătrunde de ori cine taina alegerii ei ca *Născătoare de Dumnezeu*.

Cei cari vor să-i micșoreze *sfințenia*, pentru a-i înlătura cultul, nu pot fi decât cu bună știință niște sofști.

Cultul Sf. Fecioare este inseparabil de cultul Dumnezeirii; deîndată ce Domnul Iisus s'a întrupat ca Dumnezeu, însemnează că *aceea* care s'a învrednicit de această naștere, este o *ființă* mai presus decât oricare alta.

Există dar un raport așa de logic între cultul Mântuitorului și cultul Sf. Fecioare, încât a distruge pe unul înseamnă a distruge și pe celălalt; acest fapt s'a petrecut deja în protestantism, unde cei cari au fost consecvenți în distrugerea sf. Tradiții, dela scoaterea cultului Sf. Fecioare, au ajuns la scoaterea cultului Mântuitorului, care a rămas în religia aceasta cu numele de creștină, cu același rol, pe care Mahomed îl are în religia mahomedană!

Dar dacă noi luând atitudine drastică în contra protestanților și sectanților, nu menajăm întru nimic pe catolici, cari au provocat extremele protestante prin extrema adoptată de ei în cultul sf. Fecioare. Când ei aproape au îndumnezeit pe Născătoarea de Dumnezeu și pentru mântuire cere credinciosului mai întâi să practice cultul sf. Fecioare așa cum îl înțeleg ei, condiționând tot cultul creștin de cultul exagerat dat sf. Fecioare, trebuie să evidențiem acest fapt pe deoparte pentru a arăta că dreapta credință *apostolică* este păstrată *numai* în ortodoxie, iar pe de altă parte, pentru a explica de ce propaganda sectantă merge greu între ortodocși, când e vorba de cultul sfinților în general și de cultul Sf. Fecioare în special.

Intr'adevăr, dacă în ortodoxie ar fi aceleași exagerațiuni în limbaj și în practicile acestui cult, care ar eclipsa pe cel pe care-l datorăm divinității, atunci sectanților noștri le-ar fi ușor să întrebuițeze aceeași literatură pe care o întrebuițează și în apusul catolic. Ei însă, atenuîdu-și lupta contra ortodocșilor tocmai pe acest teren al cultului sfinților, își dovedesc *slăbiciunea* lor și totodată *trăinicia* doctrinei noastre.

Inercarea cea mai grea pentru biserica noastră ortodoxă în România, a fost mișcarea eretică dela „*Cuibu cu barză*“. Acolo s'a pus problema cultului sf. Fecioare în special și ați văzut ce faliment a dat noua mișcare; este drept că aceeași rătăciți se aciuiază ici și colo și fac victime, — însă acest fapt se petrece numai fiindcă ei sunt încă în ofensivă, pe câtă vreme ortodocșii sunt într-o defensivă instinctuală, neorganizată și neîncălzită de focul convingerii în combatere.

Scopul conferinții cred că a fost atins, scoțând în evidență îndreptățirea cultului sf. Fecioare în ortodoxism, mai întâi din punct de vedere scripturistic și apoi teoretic.

Pr. A. N. CONSTANTINESCU

Prof. Bis. Sf. Ilie-Rahova.

† UN PREOT DISTINS

În ziua de 17 Iulie a. c., s'a stins din viață un vrednic păstor, un desăvârșit slujitor al altarului, o figură de venerabil apostol al Domnului, cum rar se întâlnește pe lumea noastră preotească: este vrednicul de amintire Pr. Econom **Chiriac Bidoianu**, dela biserica Silvestru din Capitală.

La 2 Februarie 1924 și-a sărbătorit 50 ani de păstorie și activitate preotească. Cu acel prilej, acum 5 ani, I. P. S. Patriarh, a ținut să meargă personal la numita biserică, să arate în fața lumii, cum se prețuește munca unui suitor al bisericii. A fost o adevărată apoteozare și o răsplată meritată a bătrânului apostol, ca cel mai autorizat reprezentant al Bisericii române să se coboare din scaunul său și să spună cuvintele meritate slugii sale.

Putea să spună de atunci cuvintele bătrânului Simeon. „Acum liberează pe servul tău, Stăpâne, după cuvântul tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta“... dar Bunul Dumnezeu i-a mai îngăduit să mai trăească încă 5 ani pentruca cu chipul său de venerabil și mândru bătrân, cu faptele-l luminoase cași pletele albe colibre, și cu sfatul blajin, să arunce ultima licărire nespus de frumoasă, ca a soarelui în asfințit, asupra lumii care-l asculta ca pe un apostol.

Cincizeci și cinci ani de preoție, 35 ani de dascălie în școala primară, 16 ani protopop al județului Ilfov, de nenumărate ori casier și președinte al societății clerului „Ajutorul“, al cărui fondator a fost, inițiator și conducător al mișcării culturale prin „cămînul sf. Silvestru“, care a ridicat un frumos monument eroilor, în fața bisericii, ajutător și membru al societății cântăreților și altele, sunt titluri de muncă cari se pot înscrie cu litere vizibile pe foaia amintirii vecinice despre el.

Mai vorbitor însă decât toate este testamentul său, care poate fi luat de pildă de către toți preoții ce nu au moștenire.

„Fiind încă în întregimea minții și gân-

„dindu-mă că sunt bătrân și ca atare supus morții — am găsit că fac bine — dacă-mi arăt aci dorința mea, relativ la puținul meu avut, ce l-am agonisit cu multă trudă, cinste și osteneală timp de 64 ani (era în 1928) și care avut constă în modul cum mai jos arăt — și — care după trecerea mea din această viață cer să se aranjeze în modul următor“:

Urmează apoi împărțirea averii:

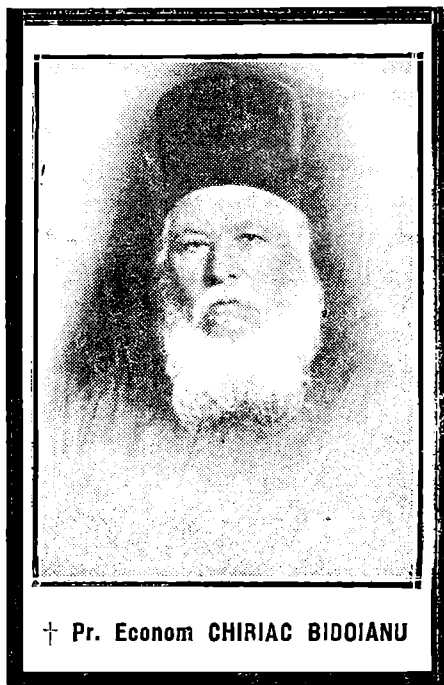
1. Casa din strada G. D. Palade, după moartea bătrânei ce l-a îngrijit va rămâne bisericii Silvestru care va putea-o vinde, iar din produsul vânzării se va transforma în efecte de stat 5%, cari se vor depune la o bancă sigură spre fructificare și păstrare sub denumirea de „Fondul Pr. Chiriac Bidoianu“.

Venitul acestui fond se va împărți în două: o parte se va cheltui cu facerea a 2 parastase anuale, îngrijind și de mormântul său dela cimitirul Reînvierea „unde are loc de veci“ și unde a transportat, fiind încă în viață, osemintele soției sale.

La facerea parastaselor se vor ajuta 10 bătrâni și 10 văduve sărace.

A doua parte din venitul amintitului fond se va da anual câte 500 lei la școala de băieți 500 la școala de fete și 500 la grădina de copii, toate la Biserica Silvestru, aceasta pentru ajutorarea elevilor silitori și săraci, de Crăciun în fiecare an. (Casa valorează circa 500000 lei).

2. „Bisericii Silvestru pe care am servit-o cu cea mai mare evlavie și râvnă din tinerețe și unde umilele și caldele mele rugăciuni au fost auzite și îndeplinite de bunul și mult milostivul Dumnezeu, îi las 40.000 lei în efecte de stat 5%, valoarea nominală formând fondul înalienabil“ Preotul Chiriac Bidoianu (altul decât cel de sus). Venitul, acestui fond va fi distribuit trimestrial, așa că două părți să se dea preoților, iar a 3-a parte cântăreților bisericii aceasta pentru a-mi pomeni pomelnicul meu ce-l am în biserică pentru care călduros rog pe frații preoți, ce se vor perinda la acest sfânt locaș, a-l po-

† Pr. Econom CHIRIAC BIDOIANU

meni la sf. slujbe, că unul ce am slujit la acest sfânt locaş mai mult de 54 ani şi unde am fost pe deplin mulţumit, liniştit, apreciat şi ascultat.

3. „Societăţii clerului român „Ajutorul“ din Bucureşti, pe lângă ce i-a dat fond în viaţă, îi mai lasă 30.000 lei în efecte de stat 5⁰/₁₀₀, cu obligaţia să formeze un fond cu care să se mai construiască încă 2 camere pe terenul liber din fundul sălei celei mari, spre a servi ca sală de recreaţie de citire şi de sfătuire. De asemenea tot societăţii îi mai dă dreptul de înmormântare, ce avea să primească ca fost societar.

4. „Două cruci de piept, cu lanţurile lor, şi bederniţe le lasă bisericii, spre a le purta preoţii ce vor avea acest drept: crucea şi căldăruşa le va da epitropia preotului ce va veni în locul său. Bastonul de argint se va păstra de biserică şi-l va purta preotul ei.

5. „Mai donează societăţii de binefacere sf. Treime din Domneşti, jud. Muşcel, suma de 3000 lei, în numerar, formând fondul Pr. Chiriac Bidoianu, din venitul căruia se va ajuta sub orice formă şcolarii cumiţi şi silitori din amintita localitate, înaintând epitropiei acte justificative de modul cum s'a distribuit“.

Astfel, acest venerabil preot, căruia Dumnezeu nu i-a dăruit moştenitori, după ce dă tuturor rudelor de sânge câte o parte potrivită, întreaga sa avere care constă din: 253.500 lei în efecte de stat, 275.000 lei numerar cum şi o casă le lasă în scopuri de binefaceri, şi spre amintirea numelui său.

Chipul şi viaţa acestui bătrân venerabil ne vor fi deapauri un model de viaţă cinstită, roditoare, de supunere la cei mai mari, fără cârtire, şi convins slujbaş al Domnului, căruia îi cânta cu toata inima.

Dăm aci discursul ținut de D-l Gr. Trancu-Iaşi la prohodirea sa, în biserica Silvestru: Suntem în veşminte cernite.

Clopotele înalţă în văzduh tânguitul lor jalnic.

Duc departe vestea prăbuşirii copacului falnic, mândria enoriei noastre.

Neadormitul strejer de peste jumătate veac al credinţei, în această parte a capitalei, a fost doborât.

Glasul puternic al celui ce înalţa slavă Lui Dumnezeu, rugându-se pentru izbăvirea noastră, nu se va mai auzi.

În această zi a prăznuirii Profetului care odinioară spre minunarea regilor, făcea ca după foc să cadă ploaea bine-făcătoare din ceruri, se înalţă către albastrul lor sufletul curat al duhovnicului nostru.

În viaţa ta bisericească începută în preajma unui războiu şi sfârşită după altul, ai văzut multe ridicându-se şi prăbuşându-se în jur.

Singur templul la care ai slujit şi-a înălţat spre seninul nesfârşit crucea ca un simbol al veşnicului triumf al vieţii asupra morţii... Ingenunchind neconţinut la acelaşi altar te-ai rugat şi pentru indepedenţa ţării sub Regele Carol, şi pentru mărirea ei sub Regele Ferdinand, şi pentru închegarea ei sub Regele Mihai.

Legătura trainică între Biserică şi Şcoală ai desăvârşit aşezând între locaşul credinţei şi al culturii sinteza acestei strădueli închinată memoriei celor jertfiţi pentru ţară.

Mândri suntem că sub îndemnul tale am aprins aici întâia candelă a culturii populare în cartierile capitalei.

Strălucirea bisericii, grija de şcoală, casa parohială, monumentul eroilor, căminul cultural, grădina de copii, învăţătura ucenicilor sunt mărturii trainice şi temeinice ale muncii tale.

Mai presus de toate însă ai dăruit din belşug turmei tale undelemnul izbăvitor al credinţei.

Superba expresiune a unităţii vieţii tale închinată binelui şi adevărului este activitatea până în ultima clipă a săvârşirii tale.

Ştiind că „omul este din natură slab şi supus greşelilor“ ai pregătit totul: vestiri către ai tăi şi către duhovniceştii tăi fii, rostul înmormântării şi aşezarea trupului tău pentru odihnă veşnică la: „*REINVIEREA*“

Un singur lucru nu l'ai pregătit: Să ne deprindem cu gândul că glasul tău, Părinte Chiriac, nu va mai răsună şi faptele tale nu vor mai continua să le lărgescă zidurile acestei biserici spre a cuprinde supt adăpostul lor toate durerile şi nevoile omeneşti.

Înalţă-se sufletul tău, vrednic slujitor pe ogorul Bisericii Lui Christos, în corturile dreptilor şi bunătatea ta reverse-se asupra Sufleteştelor tale odrasle ca o jertfă de tămâie, blagoslovind din ceruri pacea şi buna înţelegere spre trăinicia bisericii şi preamărirea patriei.

CATEHISM ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR

EDIȚIA SFÂNTULUI SINOD BULGAR.

de Bogoliubov-Kalnev.

Cap. IV. (urmare).

Intrebare. Adventiștii spun că decalogul dimpreună cu Sâmbăta a fost dat chiar în rai și — nu numai lui Adam și întregii omeniri de pe pământ, ci și îngerilor și la toți locuitorii cerului cari toți împreună sârbătoresc Sâmbăta. Cum trebuie să privim la această părere?

Răspuns. Ca la cea mai mare năzbâtie și nelegiuire. Că decalogul a fost dat nu în rai, ci după 2500 dela Adam, după ieșirea Evreilor din Egipt—despre aceasta ne vorbește chiar Biblia prin gura lui Moisi: „Domnul Dumnezeu nostru, spune el, a făcut legământ cu noi *pe Horiv* (nu în rai); *nu cu părinții noștri* a făcut Domnul acest legământ, *ci cu noi cari suntem astăzi aici*, toți vii“. (Deuter. 5: 2—3).

Ap. Pavel vorbește, că „legea nu este pusă pentru cel drept, ci pentru cei fără de lege și răsvăriți, pentru cei necinstitori de Dumnezeu și păcătoși, pentru cei necuvioși și spurcați, pentru ucigașii de tată și ucigașii, de mamă, pentru omorătorii de oameni pentru curvari, pentru sodomiți, pentru vânzătorii de oameni, pentru mincinoși, pentru cei cari jură strâmb și pentru tot ce stă împotriva învățaturii sănătoase“. (1 Timot. 1: 9-10). „Ce rost are legea? A fost adăogată pentru călcările de lege“. (Galat. 3: 19). Spunând că legea, dimpreună cu Sâmbăta, a fost dată și pentru îngeri, adventiștii pun în sarcina îngerilor toate păcatele omenii amintite, adică săvârșesc cea mai grosolană nelegiuire.

Lipsa de judecată a afirmațiunei adventiste, de care pomenim, se mai vede chiar din porunca privitoare la Sâmbăta. Se spune în ea: „Păzește ziua Sâmbetei, ca s'o sfințești pe ea, precum ți-a poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău. În șase zile vei lucra și vei face toate lucrurile tale. Iar în ziua a șaptea este Sâmbăta Domnului Dumnezeului tău, să nu faci în ea nici un lucru, tu și feciorul tău și fata ta, și sluga ta, boul tău și asinul tău și tot dobitocul tău și nemernicul cel ce locuiește la tine, ca să se odihnească sluga ta și slujnica ta și dobitocul tău ca și tine. Și-ți adu aminte, că rob ai fost în pământul Eghip-

tului, și te-au scos Domnul Dumnezeuul tău de acolo cu mână tare și cu braț înalt, pentru aceea ți-au poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău să păzești ziua sâmbetelor și să o sfințești pe ea“. (Deuter. 5: 12-14).

Se poate oare spune, că această poruncă a fost dată încă din rai, lui Adam și întregii omeniri de pe pământ, — îngerilor și celor ce locuiesc în cer? Când au fost — îngerii și Adam — robi în pământul Egiptului și când i a scos Moise din acea robie? Ce robi, slugi și streini au avut îngerii și Adam—sau au acum? Nu cumva îngerii și sfinții din ceruri lucrează șase zile acolo având în acest scop: boi, asini și tot felul de dobitoace? Nu este oare nebunie și nelegiuire să se admită asemenea lucruri! Se pot oare aplica lui Adam și îngerilor — și celelalte porunci din Decalog? Porunca cincea—de pildă—: „cinstește pe tatăl tău și pe mama ta“. Ce fel de tată și mamă a avut Adam? Dar îngerii—au așa ceva? Se pot oare aplica lui Adam și Evei, poruncile: „să nu preacurvești“, „să nu ravnești soția aproapelui“, „să nu furi“, etc. Pot fi adresate aceste porunci — îngerilor, spirite fără trup sau — sfinților bineplăcuți lui Dumnezeu — ce au atins desăvârșirea, — întâilor născuți ai bisericii, înscriși în ceruri“ (Evr. 12: 22—23)?

Nu sunt oare cunoscute sectanților cuvințele lui Hristos: acei cari se vor învrednici să dobândească veacul acela și învierea cea din morți nici nu se însoară, nici nu se mărită. Și nici să moară nu mai pot, căci sunt la fel cu îngerii, și sunt fiii lui Dumnezeu, de vreme ce sunt fiii învierii“ (Luc. 20: 33—36). înconjurând scaunul Dumnezeesc și cântând lui Dumnezeu o nouă cântare“ (Apoc. 5: 8—14; 4: 10—11).

Se vede clar, că sectanții, odată alunecați dela credința cea adevărată—au călcat alătura și s'au întors spre deșartă vorbire. Ei vor să fie învățători ai legii, dar nu înțeleg nici cele ce spun, nici lucrurile despre care se rostesc cu tărie“ (1 Timot. 1: 6—7); — „ei înșală pe alții cu smerenia și slujirea îngerilor umblând cu vedeniile lor și îngâmându-se

zadarnici în închipuirea lor trupească (Col. 2: 18).

Intrebare. Sunt oare proorocii—în V. Testament—despre înlocuirea Sâmbetei în N. Testament?

Răspuns. Da, sunt foarte multe. Proorocul Osia—de pildă—vorbește: „Și voi întoarce toate veselile ei, (ale poporului Izrael) praznicile ei și lunile nouă ale ei și sâmbetele ei și toate sărbătorile ei“ (Osia 2: 11).

Proorocul Ieremia vorbește, că legământul încheiat de Dumnezeu cu Evreii, după ieșirea lor din Egipt, — acest legământ în care se vorbește și despre Sâmbătă, va fi nimicit și se va încheia un nou legământ—prin urmare—va fi rânduită și o nouă Sâmbătă: „Iată vine zile, vorbește Domnul, când voi încheia cu casa lui Izrael și cu casa lui Iuda un nou legământ de pace; nu un legământ la fel cu cel încheiat de mine cu părinții lor, când i-am scos din pământul Egiptului“ (Ieremia 31: 31—33). „Și zicând — nou — spune Sf. Apostol Pavel, amintind de această proorocie—„Domnul a învechit pe cel dintâi“ Evr. 8: 8—13).

Proorocul Isaia, în vederea faptului că păgânii nu aveau lege (Rom. 2: 14), prezice că pentru ei se așteaptă o nouă lege, ce va da, tuturor popoarelor, pe Mesia cel așteptat: „Iată Robul meu, pe care-L sprijinesc, Alesul meu în care a binevoit sufletul meu. Voi pune Duhul meu peste El și va vesti popoarelor judecată... și în legea lui vor nădăjdi ostroavele... Și te voi pune legământ poporului și lumină păgânilor“ (Isaia 42: 1-6). Dacă este o nouă lege, atunci avem și o zi nouă pentru odihnă.

Intrebare. De unde se vede că sâmbăta V. Testament a fost înlocuită în Noul Testament?

Răspuns. Se vede acest lucru din cuvintele și exemplele Mântuitorului și Apostolilor cari au călcat Sâmbăta evreiască: „Pentru aceasta Iudeii prigoneau pe Iisus și căutau să-l omoare *că făcea acestea în zi de Sâmbătă*. Dar Iisus le-a răspuns: „Tatăl meu până acum lucrează; lucrez și eu. Deci pentru acest cuvânt, râvneau și mai mult Iudeii să-l omoare, *că nu numai deslega Sâmbăta*, dar și pe Dumnezeu îl numea tatăl său, făcându-se pe sine la fel cu Dumnezeu“ (Ioan 5: 16—18).

Intrebare. Când a călcat Hristos Sâmbăta?

Răspuns. A călcat-o atunci când a vindecat

bolnavi: pe omul cu mâna uscată (Mat. 12: 10—13), pe slăbănog (Ioan: 5: 5—16), pe orbul din naștere, făcându-i tină Sâmbăta (Ioan 9: 1—15), lucru cu desăvârșire oprit de legea privitoare la Sâmbătă (Ieșire. 20: 10, 31: 14—15; Numerii 15: 32—36 etc.)

Călând Sâmbăta, Hristos a îndatorat și pe alții să o calce. De pildă, atunci când a vindecat pe bolnav Sâmbăta i-a spus: „scoală-te, ia patul tău și umblă“. Acela s'a vindecat îndată, și-a luat patul și a umblat. Ziua aceea eră Sâmbăta Din această pricină Iudeii au grăit celui vindecat: „este Sâmbăta și nu ți se cade să ridici patul“. Acela le răspunde: „Cel ce m'a vindecat mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă“ (Ioan 5: 8—12).

Iudeii, întemeiați pe legea V. Testament, privitoare la Sâmbătă, învinuiră pe drept pe cel vindecat și pe Hristos pentru călcarea Sâmbetei fiindcă în poruncă se spune că Sâmbăta nu se poate săvârși „niciun lucru“. (Ieșire 20: 10: 31: 15), iar Hristos „a făcut tina“. În poruncă se oprește „să se poarte povară în ziua de Sâmbătă“ (Ier. 17: 21-22); Hristos însă a călcat Sâmbăta și a poruncit într'adins celui vindecat să poarte patul (povară) Sâmbăta, adică să o calce, tocmai pentru a arăta că această zi este înlocuită de El.

Intrebare. De unde se vede, că Sf. Apostoli au călcat Sâmbăta?

Răspuns. Din următorul exemplu: „Și s'a întâmplat că într'o zi de Sâmbăta Iisus să treacă printre holde, iar ucenicii lui, mergând pe drum, au început să smulgă spicele. Atunci Fariseii au zis către el: „Vezi, pentru ce fac Sâmbăta ce nu se cuvine?... Și le mai zise lor: Sâmbăta a fost făcută pentru om, și nu omul pentru Sâmbăta. Astfel că fiul omului este domn și al Sâmbetei“ (Marc. 2: 23—28).

Fariseii, întemeiați pe V. Testament privitor la Sâmbăta, învinuiră, pe drept, pe ucenicii lui Hristos pentru călcarea Sâmbetei, deoarece în această zi nu eră îngăduit să se rupă spice, ba ceva mai mult, nu era îngăduit să meargă pe lanuri, ci trebuia să stea acasă „să se odihnească potrivit poruncei“ (Ieș. 20: 10. Num. 15: 32—36. Luc. 23: 56). Hristos însă nu învinui pe Apostoli pentru călcarea Sâmbetei, ci se numi pe Sine Domn al ei spunând că Sâmbăta este pentru om și nu omul pentru Sâmbăta. Cu aceste cuvinte El nu numai că a îndreptățit pe

ucenicii săi pentru călcarea Sâmbetei, dar a și înlocuit-o definitiv, pierzându-și însemnătatea de mai înainte.

Intrebare. Dar de unde se vede, deosebit de clar, că vechea Sâmbătă e desființată cu desăvârșire în N. Testament?

Răspuns. Din cap. 15 din Fapt. Apostolilor, din cap. 4 al epistolei către Galateni și din capitolul 2 al epistolei către Coloseni.

Creștinii, recrutați din rândurile evreilor, stăruiau să fie tăiați înprejur ceilalți creștini recrutați dintre păgâni „și să păzească legea lui Moise“ (Fapt 15: 1 și 5) adică legea privitoare la hrană, la băutură, praznicile evreești, Sâmbăta și toate celelalte aflate în legea lui Moise. „Apostolii și bătrânii se adunară să cerceteze acest lucru“ (stih 6) și rânduiri: „Deoarece am auzit că unii dintre noi, fără să fi avut porunca noastră venind (la voi) v'au turburat cu vorbele lor și au răvășit sufletele voastre, zicând că trebuie să vă tăiați înprejur și să păziți legea, am găsit cu cale, într'un gând fiind... Căci Duhul Sfânt și noi am găsit cu cale să nu vă mai împovărăm cu nimic mai mult decât cu acestea de neapărată trebuință: Să vă feriți de cele jertfite idolilor și de sânge și de carne de dobitoc sugrumat și de desfrânare. Păzindu-vă de acestea, va fi bine de voi. Fiți sănătoși“ (Fapt 15: 24-29).

În chipul acesta Sf. Apostoli aruncară tăierea înprejur și întreaga lege a lui Moisi dimpreună cu Sâmbăta, rânduind, să nu mai fie prăznuită.

Iată de ce Sf. Ap. Pavel vorbește creștinilor următoarele:

„Acum însă, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, cum vă întoarceți din nou la cele stihii slăbănoage și sărmene, căroră iarăși de iznoavă voiți să le slujiți? Țineți zile (sâmbete), luni (luna nouă) răstimpuri și ani (ani jubiliari)? Mă tem în privința voastră, să nu mă fi ostenit la voi zadarnic“ (Galat. 4: 9-11).

„Nimeni, deci, să nu vă bage vină pentru mâncare sau băutură sau cu privire la vreo sărbătoare, sau lună nouă, sau sâmbătă *), care sunt umbra celor viitoare, iar timpul al lui Hristos“ (Col. 2: 16-17).

Aici, sâmbăta evreiască e numită „umbră“ adecă lucru lipsit de însemnătate, nefolositor

fiindcă cuvântul „umbră“ în Sf. Scriptură când se vorbește de legea V. Testament înseamnă ceea ce este rânduit la schimbare și desființare (Evr. 10: 1 și 9; 8: 4-5 și 13. În felul acesta, cinstitorii Sâmbetei aleargă după umbră fiindcă cinstesc aceea ce nu are nici-o însemnătate.

Intrebare. Cum au privit Apostolii și primii creștini, Sâmbăta?

Răspuns. Au privit-o ca pe o sărbătoare streină lor. Lucrul acesta se vede din următoarele locuri ale evangheliei după Ioan: „Paștele Iudeilor eră aproape“ (Ioan 2: 13). Și eră aproape sărbătoarea Iudeilor: Infigerea Corturilor“ (Ioan. 7: 2). Incepând povestirea privitoare la vindecarea slăbănogului de 38 de ani sf. Ioan spune: „după acestea, eră o sărbătoare a Iudeilor“... „Că ziua aceea eră Sâmbătă, din această pricină, ziceau Iudeii către cel vindecat: Este zi de Sâmbătă și nu-ți este iertat să ieși patul“ (Cap. 5: 1 și 9-10). Din locurile citate ale Ev. după Ioan se vede, că în acel timp când s'au scris acestea, atât Paștele V. Testament cât și sărbătoarea „Corturilor“ și Sâmbăta se deosebeau de ziua învierii-creștină și erau socotite drept sărbători streine-iudaice deoarece, dacă ar fi fost altfel, nu ar fi vorbit Sf. Ap. Ioan despre Paște, despre Corturi, despre Sâmbătă: „Paștele Iudeilor“, „praznicul Iudeilor“ ci ar fi zis pur și simplu: „Paștele nostru“, Sărbătoarea Corturilor a noastră“, sâmbăta noastră“. Evanghelistul Ioan însă, le numește pe toate „iudaice“, deoarece creștinii nu le prăznuiau.

Intrebare. Din ce pricină prăznesc creștinii prima zi a săptămânei, după ce mai înăi au suprimat Sâmbăta?

Răspuns. Pentru multe pricini însemnate și pentru faptele mari ce au avut loc în această zi, mare pentru întreaga omenire.

1). Tocmai în această zi a înviat Hristos și a pus început învierii și mântuirii noastre (Rom. 4: 25), ne-a izbăvit din robia diavolului (Evr. 2: 14-15), și a făcut pe om făptură nouă (2 Cor. 5: 17), iar pentru făptură nouă trebuie și o nouă zi de odihnă, fiindcă „cele vechi au trecut, iată: s'au făcut noi“ (2 Cor. 5: 17).

2). Tocmai această zi, învierea, a fost însemnată de Hristos prin arătarea Sa și prin alte fapte deosebite. Despre arătarea lui Hristos cel înviat citim în cuvântul lui Dumnezeu: „Iar dacă a înviat dimineața, în ziua

*) În unele traduceri, în acest loc din epistolă stă scris: „pentru sâmbete“, expresie prin care se aruncă la o parte orice fel de sâmbătă: Ziua șaptea, anul sabatic, anul jubiliar al cincizecilea. Într'un cuvânt, sunt supimate toate sâmbetele V. Testament.

cea dintâi a săptămânii, Iisus s'a arătat întâi Mariei Magdalina, din care scosese șapte demoni" (Marcu 16: 9).

„Târziu, Sâmbătă (noaptea) când se lumina de ziua întâia a săptămânii, a venit Maria Magdalina și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul... Iar îngerul vorbind femeilor le-a zis: Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit îl căutați. Nu este aici, că s'a sculat precum a zis... Dar când mergeau ca să vestească pe ucenici, iată Iisus le-a întâmpinat și le-a zis: Bucurați-vă" (Mat. 28: 1-9).

„In aceeași zi“ a săptămânei, Hristos s'a arătat la doi din ucenicii săi cari mergeau spre Emaus (Luc. 24: 13—32).

„Când s'a înserat — în ziua aceea, întâia din săptămână — Hristos s'a arătat tuturor ucenicilor săi adunați—afară de Toma" cum și la alți credincioși,—„ce erau cu ei" (Ioan 20: 19—23).

„După opt zile"—, adică iarăși în prima zi a săptămânei deoarece învierea lui Hristos a avut lor înainte de zori „foarte de dimineață" (Marc. 16: 2) „când încă era întunec" (Ioan 20: 1), Hristos s'a arătat tuturor ucenicilor adunați și Toma împreună cu ei (Ioan 20: 24—29).

Această adunare a ucenicilor este deosebit de însemnată. Înainte de patimile Sale a zis ucenicilor Săi: „Dar după învierea mea, voi merge mai înainte de voi în Galileia" (Mat. 26: 32); și îngerul, care s'a arătat femeilor în ziua învierii lui Hristos, le-a zis: „Duceți-vă degrabă și spuneți ucenicilor că s'a sculat din morți și iată merge înaintea voastră în Galileia; acolo îl veți vedea" (Mat. 28: 6—7). În anul morții lui Hristos, ziua de 14 Nisan a căzut Vinerea, iar în această zi, seara, Ev. ei au început prăznuirea Paștelor; de a doua zi, de Sâmbătă, începea sărbătoarea „azimilor" care dura 7 zile și care s'a terminat la 21 Nisan, iarăși Vinerea (Ieșire 12: 18). Iudei fiind, Apostolii au trebuit să rămână în Ierusalim, — unde petrecuseră sărbătorile—și în ziua de 22 Nisan, zi de Sâmbătă.

La 23 Nisan, în prima zi a săptămânei, potrivit cuvintelor lui Hristos și vestirei îngerului, ei puteau merge în Galileia să vadă pe Iisus; dar nu au plecat, ci au rămas în Ierusalim, adunați cu toții într-o casă, unde li s'a arătat Hristos din nou Reiese clar, că Apostolii au dorit să sublinieze

slăvita zi a învierii lui Hristos cu o adunare obștească. Această adunare a lor a fost începutul prăznuirii Duminicii—ziua învierii lui Hristos.

Intrebare. Cu ce alte fapte deosebite a mai fost însemnată ziua învierii?

Răspuns. În ziua învierii, Hristos a dat —pentru prima dată—ucenicilor săi puterea de a ierta oamenilor păcatele: „*Pace vouă! Precum m'a trimis pe mine Tatăl vă trimit și eu pe voi. Și grăind acestea, a suflat și le-a zis: Luați Duh Sfânt; căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate; căroră le veți ținea, vor fi ținute*" (Ioan 20: 21—23).

În ziua învierii s'a arătat Hristos celor doisprezece, când aceștia se găseau la cină, adică „cina Domnului" (1 Cor. 11: 20), când pentru prima dată apostolii au săvârșit Sf. Dumnezeiască taină a Cuminicătorei, după porunca Mântuitorului: *aceasta să faceți întru pomenirea mea*" (Luc. 22 19).

Dumineca coincide cu sărbătoarea Cincizecimi (Rusaliile) (Fapt. 2: 1). Când apostolii „erau adunați toți laolaltă" le-a trimis Domnul pe Duhul Sfânt cel făgăduit și aceia „au primit puterea" Lui (Fapt. 1: 8).

În carte Levitic se vorbește despre timpul prăznuirii Cincizecimei: „*Și de a doua zi de Paști să numărați șapte săptămâni întregi.. până a doua zi a săptămânei cei mai de pe urmă să numărați cincizeci de zile* (Levit. 23: 15—16).

În anul morții lui Hristos, Paștele evreesc a căzut Sâmbătă (Ioan 19: 14 și 31), așa dar Cincizecimea a fost Dumineca „zi în care a avut loc evenimentul cel mai însemnat—pogorârea Sfântului Duh asupra Apostolilor. În această zi „s'au îmbrăcat ei (apostolii) cu putere de sus" (Luc. 24: 49). Au primit darul minunat al grăirei în limbi felurite; cu predica lor din acea zi au pus temelie Bisericii lui Hristos la care „s'au alipit—în acea zi — ca la trei mii de suflete" (Fapt. 2: 41).

În ziua învierii—Dumineca—primii creștini, după exemplul apostolilor, au început să săvârșească frângerea pâinei", adică Sf. Cuminecătură despre care citim în cartea Fapt. Apost.: „Iată ziua întâia a săptămânii, adunându-ne noi ca să frângem pâinea, Pavel care avea de gând să plece a doua zi, a început să le vorbească și a prelungit cuvântarea lui până la miezul nopții. Iar în odaia de sus, unde erau adunați, erau multe lu-

mini aprinse (Fapt. 20: 7—8). Bate la ochi, că aceasta a fost prima adunare solemnă a creștinilor, în odaia de sus, puternic luminată. Că la această adunare de Duminică s'a săvârșit liturghia, se vede din cuvintele ce urmează: a frânt pâinea, a mâncat și a mai vorbit încă mult, până la ziuă. După aceea, a purces" (stih 11).

Creștinii au consacrat ziua învierii—Dumineca — pentru binefacere, lucru ce mai înainte avea loc Sâmbăta. După cuvintele lui Hristos, „Sâmbăta este îngăduit să se facă bine" (Mat. 12: 12). Sfinții apostoli însă au sfințit, cu fapte de milostenie și cu iubire creștină, nu Sâmbăta, ci ziua învierii deoarece nu mai prăznuiau Sâmbăta: „Cât pentru strângerea de ajutoare, care este pentru frați, precum am rânduit Bisericii Galatiei, așa să faceți și voi. La fiecare zi întâi a săptămânii, fiecare dintre voi să-și pună deoparte și să strângă: din câștigul ce-a avut, ca să nu se facă străngerile deabia atunci când voi veni" (1 Cor. 16: 1).

Nu în ziua de lucru, ci tocmai în zi de sărbătoare, în zi de odihnă eră foarte firesc să se deosebească aceea ce se putea da să racilor din câștigul de peste săptămână.

Fiecare creștin în prima zi a săptămânii, aducea în biserică aceea ce deosebise pentru săraci; darul eră vărsat la cassa comună. Despre aceasta mărturisesc părinții din primele veacuri ale bisericii. Sf. Iustin Martirul († 165) scrie în Apologia sa: „In ziua numită ziua soarelui (Dumineca) toți cei ce locuiesc în orașe sau la țară se adună într'un loc și citesc scrierile apostolilor sau pe ale proorocilor atât cât îngăduie vremea. Cei ce sunt făcători de bine și doresc, dau aceea ce găsesc cu cale; sumele adunate sunt încredințate fruntașului care ajută pe săraci, pe văduve și pe cei ce din pricină de boală

sau din alte pricini au trebuință și pe cei închiși în temniță și pe streinii aflați între noi, într'un cuvânt se îngrijește de toți cari sunt în suferință" (Iustin Filos. „Apologia" I-a, cap. 67). În chipul acesta, Ziua Învierii, sau Dumineca, eră zi rânduită: rugăciunei, frângerii pâinei și binefacerei.

În ziua Duminecei, sau „ziua Domnului" după cum o numiau primii creștini, Sf. Ioan Teologul a primit descoperire dela Dumnezeu privitoare la soarta ultimă a lumii întregi și omenirii. „Fost am răpit întru Duhul, în ziua Domnului, și am auzit, în urma mea, glas mare ca de trâmbiță care zicea: Eu sunt Alfa și Omega, Inceputul și sfârșitul" Apoc. 1: 10). În unele traduceri, în loc de „ziua Duminecei" se întrebuințează expresia: „Ziua Domnului" (Chiriachi imera). Aceasta însemnează tot prima zi a săptămânii. După cum cuvintele: „cina Domnului", — „masa Domnului", „paharul Domnului" (1 Cor. 10: 21; 11: 20) nu se referă la „cinele", „mesele" sau „paharele" Vechiului Testament, ci la cele din Noul Testament, tot asemenea și „Ziua Domnului" însemnează învierea, Ziua Duminicii, fiindcă *hotărât, nicăeri în Sf. Scriptură nu se numește Sâmbăta: „ziua Domnului"*. Nici nu poate fi numită Sâmbăta astfel, această Zi a durerii și chinurilor când Hristos, după patimi grozave, stătea în mormânt sub puterea morții. Creștinii pot să numească numai Duminica „ziua Domnului", sau „ziua Soarelui" (Hristos-soarele dreptății) ziua sculării lui Hristos din morți — a victoriei asupra morții. ziua slavei lui Hristos „când prin învierea Sa din morți s'a descoperit ca Fiu al lui Dumnezeu" (Rom. 1: 4).

Traducere de Pr. ST. ILIESCU
Misionar

RAPORTUL ȘCOALEI CENTRALE DE CÂNTĂREȚI BISERICEȘTI DIN BUCUREȘTI

Școala de cântăreți Bisericești din București a funcționat dela 1 Octombrie—10 Iunie cu 78 de elevi, toți interni, împărțiți astfel:

CLASA I-a	CLASA II-a	CLASA III-a
Inscriși 33	Inscriși 22	Inscriși 23
Rețrași 4	Rețrași 2	Rețrași 1
Promovați 19	Promovați 19	Promovați 22
Corijenți 4	Corijenți 1	Corijenți
Repetenți 3	Repetenți	Repetenți
Amânați 3	Amânați	Amânați

La examenele particulare din sesiunea Iunie a. c., s'au înscris 10 candidați, s'au prezentat 9 și au promovat 6.

În zilele de 6 Iunie a. c., a avut loc examenul de Diplomă, în fața Comisiei compusă din: Pr. Eugen Barbulescu, președinte, directorii școalelor participante: Protos. Teofil Ionescu, Pr. Bănățeanu, Pr. Petrescu și Pr. Anca. D-l Dumitru Marin și

D-1 Niculae Lungu, profesor de muzică, membri. S'au prezentat următoarele școli de Cântăreți din Eparhia Ungro-Vlahiei:

BUCUREȘTI	C.-LUNG-MUSCEL
Prezenți 23	Prezenți 14
Promovați 23	Promovați 14

TÂRGOVIȘTE	T.-MĂGURELE
Prezenți 12	Prezenți 6
Promovați 12	Promovați 6

Prin urmare s'au înscris la examenul de diplomă 55 de absolvenți, dintre cari au fost declarați diplomați 55, candidați, cari vor împlini vacanțele de cântăreți de la sate și orașe. Oficial anul școlar s'a încheiat printr'o festivitate școlară la care s'a împărțit elevilor distinși premii în cărți obiecte și bani pentru studii, muzică, cea mai bună voce, lucrări manuale, purtare și hărnicie.

Potrivit programei de tranziție, de mai înainte stabilită, clasa III-a, care nu stăpânea și nu se specializase în deajuns în Contabilitate, a prelungit cursurile până la 1 Iulie, după care dată a avut loc examenul de diplomă, conform regulamentului școalelor practice de contabili, cooperatiști, cu care prilej s'a constatat, că într'un timp relativ scurt, dar cu mari eforturi, elevii și-au însușit în chip mulțumitor cunoștințele de specialitate.

Anul școlar 1928—1929 a fost destul de rodnic în rezultate și în înfăptuiri și îmi îngăduiesc ca pe marginea acestei vederi de ansamblu să fac câteva observațiuni critice și să exprim unele deziderate, pentru anul ce vine.

I) Cea mai satisfăcătoare realizare a anului trecut a fost reorganizarea învățământului acestei școli, prin complectarea programului său de învățământ cu cunoștințele de specialitate, pentru ca absolvenții săi viitorii cântăreți—să poată fi cu folos întrebuințați și ca funcționari sau conducători ai instituțiilor cooperatiste. Centrala Băncilor Populare, în unire cu care s'a dat ființă acestei idei, a afectat personalul didactic, material de învățământ și o subvenție în bani, pentru plata profesorilor dela secția contabilă — burse elevilor și cheltueli materiale. Concepția de cântăreț-contabil, sau cooperatist se dovedește a fi îndreptățită și de bun augur pentru plata ei practică în viitor: fiindcă ambele culturi se complectează una pe alta, se dis-

ciplinează și câștigă în consistență; se înfăptuiesc principalele deziderate pedagogice; variațiunea în învățământ și concentrarea învățământului, prin înbinarea programelor celor două școli de specializare; se ajunge la stabilizarea personalului deservent atât prin Biserică cât și în instituțiile cooperatiste, printr'un salariu echitabil și corespunzător nevoilor; se poate lega viața economică a satelor de operele samaritene ale Bisericii, prin intermediul și inițiativa acestui factor nou, astfel format: Cântărețul-cooperator.

De altfel dacă aceste aprecieri vor căpăta formă mai de vreme sau mai târziu, sau nu se vor împlini de loc o considerațiune de ordin practic impune ca școalele de cântăreți să apeleze la orice fel de combinațiune sau auxiliare pentru a-și salva existența și a-și asigura un număr de elemente, din care să-și selecționeze elevii. Deocamdată, tot ce se strecoară prin sita școalelor secundare și toți, cei cari din pricina vârstei, lipsurilor materiale sau incapacități intelectuale nu se mai pot îndrepta în altă parte, alcătuiesc candidații școalelor de cântăreți, dintre cari încă mulți și aproape totdeauna cei mai buni, nu pot rezista cheltuelilor până la sfârșit, sau se salvează la alte școli.

Corectivul pe care l-am introdus, admiterea în școală la o vârstă când nu mai pot fi primiți în altă parte, n'a putut să ne salveze elementele bune, cari chiar după absolvire dau examene particulare la alte școli. Problema câștigării și selecționării elevilor ca și a stabilizării lor, mai târziu, impune menținerea începutului făcut la această școală, cu orice fel de sacrificiu.

II) De aceia în vederea consolidării acestei reforme și normalizării învățământului bifurcat al acestei școli fac următoarele propuneri:

1. Să se instituească neapărat o comisiune cu delegați din partea Chiriarhiei și din partea autorității cooperatiste:

a) Ca să discute revenirea la 4 ani de învățământ, măcar pentru această școală; fiindcă: orarul de studiu al elevilor în anul acesta prin introducerea și extinderea studiilor de instrucție cooperatistă, a fost supraîncărcat și antipedagogic (elevii aveau între 7—8 ore pe zi numai de clasă); elevul nu se poate specializa în muzică pentru a deveni bun notist și dirijor de cor; seminarul practic de cântări și tipic bisericesc, cari

anii trecuți se făcea în orele de dimineață și Sâmbăta, la Catedrala Mitropoliei, a lipsit cu desăvârșire, cea ce duce la cântărețul-surogat;

b) Ca să procedeze la unificarea învățământului, prin selecționarea materiilor de studiu și adoptarea acelor cari sunt neapărat specializării și fondului comun de cultură generală;

c) Ca să mântuiască proiectele unui regulament de funcționare și programei analitice, întru cât școala a funcționat până în prezent în baza deciziunii de reorganizare a Sf. Mitropolii din 1925 și cu o programă, abia schițată și adecuată numai învățământului cântărețesc.

Mai ales că unele studii sunt comune și trebuie să satisfacă cerințele ambelor specialități, iar altele nici n'au cadrele fixate și rămân la aprecierea profesorului respectiv.

Comisiunea aceasta va trebui neapărat să se întrunească pe vară pentru a pune la punct lucrurile înainte de începerea noului an școlar. În condițiunile de până astăzi elevii vor suferi, iar profesori nu-și vor putea vedea roadele activității lor.

III) Să se pună școala în stare de func-

țiune, situațiunea actuală periclitând sănătatea elevilor. Bunioară acoperișul nu s'a reparat nici până acum, din care pricină s'a infiltrat egrasia în pereți, chiar la mansardă și a început din cauza ploilor să se crape tavanul și pereții să se dărâme.

Elevii s'au îmbolnăvit și mulți au trebuit să se retragă sau să ia concediu. Să se construiască o pivniță pentru depozitarea alimentelor, întrucât școala luând masa în regie nu o poate duce la bun sfârșit fără acest depozit. Să se construiască o magazie de lemne. Să se dea în limita posibilității sprijin elementelor bune, cari din lipsă de mijloace se retrag și părăsesc școla.

Ne gândim că dacă s'ar plăti datoriile, venitul Căminului preoțesc, în parte, ar putea fi afectat pentru înmulțirea burselor și scăderea taxelor.

Să se facă propagandă prin organele oficiale ale Chiriarhiei, pentru câștigarea elementelor bune.

Cu aceste nădejdi și constatări încheind prezentul raport general, sunt al Înalt Prea Sfinției Voăstre supus și devotat servitor.

Director (ss) Protos. TEOFIL IONESCU

Secretar. Ierod. FIRMILIAN MARIN

MIȘCAREA MISIONARA

Sedința cercului pastoral „Glavacioc“ la Biserica Poeni-Preajba jud. Vlaşca,

Sfânta Mitropolie, apreciind cum se cuvine meritele Domnului general Gh. Rădulescu pentru stăruința și munca neobosită ce a depus o la construirea mărețului locaș de închinăciune din parohia Poeni-Preajba — i-a conferit medalia: Răsplata Muncei cl I. pentru biserică.

Medalierea bravului general s'a făcut cu un deosebit fast în biserica construită de, dânsul.

Atât sf. Liturghie, cât și Te-Deumul au fost oficiate cu multă solemnitate de către soborul cercului preoțesc „Glavacioc“, convocat ad-hoc.

Răspunsurile s'au dat de Domnișoarele normaliste Lenuța și Eugenia Preot N. Minulescu.

După Te-Deum, preotul Traian Popescu

președintele cercului, a ținut predica tratând despre: Puterea credinței în legătură cu evanghelia zilei. S. Sa a arătat cu un lux de exemple biblice și istorice f. multe cazuri, unde prin puterea credinței s'au săvârșit fapte extraordinare. O manifestare a credinței este și falnica biserică, sub acoperișul căreia s'a săvârșit slujba de astăzi.

Istoriște viața minunată a bravului general Ch. Rădulescu, fiul țaranului localnic Matei Rădulescu, plecat dela coarnele plugului și, pătrunzând în școli înalte, geniul său militar înpodobit cu sentimentul religios, l-au ridicat la strălucita situație de astăzi ca ofițer superior de geniu. În această calitate și-a adus aminte că în sătucul său natal, nu există locaș de închinăciune. Pătruns de un fior religios, în noaptea unei Sfinte Invieri, la care asistase acum câți-va ani, se hotărăște să-și pună în aplicare planul și chiar a doua zi de Paști convoacă pe săteni și începe

sfânta activitate al cărui fruct se vede astăzi.

Multe și mari au fost dificultățile — dar prin credință s'au învins toate.

Apoi înmânându-i medalia, președintele cercului adaogă: „Este o mică răsplată pământească, Domnule General, dar o cunună strălucită vi se făurește de mâini nevăzute, acolo sus, deasupra stelelor, în regiunile acelea senine cerești“.

Domnul general Rădulescu, adânc mișcat cu o modestie ce-l caracterizează, declară, că, această cinste o împarte cu sătenii localnici. „Eu nu puteam nimic face fără ei“.

Evidențiază apoi pe vre-o câțiva săteni zeloși.

Mulțumește clerului pentru cinstea ce-i face și sfătuiește poporul, care erea f. mult adunat, să asculte de preoți supunându-se poruncilor bisericești.

Arată importanța cercurilor preoțești, menționând sublimitatea serviciului nostru liturgic, care întrece în frumusețe și solemnitate pe alte servicii streine ortodoxismului. Aduce elogii I. P. S. Patriarh, autorul atâtor fapte mari săvârșite în biserica noastră ortodoxă.

După solemnitate se servește o masă comună, unde participă întreaga asistență.

Se toastează în sănătatea sărbătoritului, iar D-sa în sănătatea clerului; apoi, adresându-se poporului, schițează un nou program de activitate în viitor ca: construirea

unei clopotnițe și a unui monument al eroilor.

Vorbește Domnul Virgil Rădulescu, directorul școalei locale admirând activitatea prodigioasă a cercurilor pastorale.

P. S.-Sărbătorirea generalului și tot aranjamentul se datorește preotului local Gh. Minulescu.

Sedința Intimă. — S'a ținut tot în curtea bisericeji, sub umbra frumoasă și răcoritoare a salcâmlor. Pentru că la slujba de asăzi a participat și bătrânul dascăl orb, faimosul Diu Popescu, care 40 de ani a adus slavă lui Dumnezeu și care, prin vocea sa de bariton puternic, făcea să răsună până în depărtare accentele melodiei bisericești și care din cauza zelului său, a rămas orb, președintele a propus și toți preoții au aprobat să i se dea din fondul cercului un mic ajutor de 200 lei, iar Domnul general Rădulescu s'a oferit cu suma de lei 1200.

Emoționat este momentul când bietul orb mulțumește plângând.

„Dragă mi-a fost biserica, cinstiți părinți, și drag mi-a fost să cânt“ spune vrednicul dascăl, care și astăzi pe dibuite pătrunde în biserică în toate sărbătorile și ajungând la strună dă drumul glasului său, care umple biserica, înălțând sufletele credincioșilor.

Cât sunt de iubite locașurile Tale Doamne!

Un asistent,

C R O N I C A I N T E R N Ă

Prea Cucernice Părinte,

Ca urmare la adresa Ministerului de Culte Nr. 31. 741 1929, avem onoare a vă înainta în copie dispoziția Ministerului de Finanțe Nr. 201. 574/929, cu privire la majorarea impozitului pe salarii cari intră în vigoare cu începere de la 1 Iulie a. c.

Vă rugăm a lua urgentă măsură comunicând și organelor în subordine aceste dispoziții așa ca în statele pe luna Septembrie a. c., impozitul să fie calculat în conformitate cu aceste majorări.

Fiindcă acest impozit se aplică salariilor cu începere de la 1 Iulie a. c., și întrucât până în prezent nu s'a perceput pe Iulie și

August, în statele pe luna Septembrie va trebui să figureze și diferența care trebuie reținută din salariile pe acele luni.

Astfel la alcătuirea statelor pe luna Septembrie, imediat după coloana în care treceți impozitul 4,4 % și 8,8 conform noilor dispozițiuni va trebui să figureze o nouă coloană în care veți înscrie diferența reținerilor ce trebuia făcute pe Iulie și August a. c.

În coloana suma rămasă de plată se va trece numai ceea ce rămâne după ce se face totalul acestor rețineri.

Fracțiunile ce vor rezulta în calcul impozitului se vor majora la 1 leu în folosul statului.

Cons. referent, EUGEN BĂRBULESCU.

Copie după adresa Ministerului de Finanțe Nr. 201. 574/929, înregistrată la Ministerul Cultelor și artelor sub Nr. 31. 741/929.

Domnule Ministru,

Avem onoare a Vă face cunoscut că prin legea pentru sporirea excepțională a unora din impozitele directe publicată în Monitorul Oficial Nr. 169 bis din 21 Iulie 1929, impozitul pe veniturile din salarii prevăzute de art. 43 din legea pentru veniturile exigibile cu începere de la 1 Iulie a. c.

Sporul acesta având un caracter excepțional se aplică numai veniturilor încasate pe timpul de la 1 Iulie 1929 până la 31 Decembrie 1929 inclusiv și se rezumă în sporirea cotelor impozitului pe salarii de la 4 la 4 0/0 pentru veniturile din salariile până la suma de 4.000 și de la 8 0/0 la 8. 8 0/0 pentru veniturile ce depășesc suma de 4.000 lei.

În vedere aplicării acestui spor avem onoare a vă ruga să binevoiți a pune în vedere

organelor Dv. subalterne ca la întocmirea statelor pentru salariile cuvenite pe timpul de la 1 Iulie înainte să se calculeze impozitul de salarii după normele de până acum însă cu cota sporită așa cum se arată mai sus. Dacă salariile cuvenite pe luna Iulie 1929 au fost deja achitate, sporul de impozit cuvenit statului pe aceasta, potrivit legii sus amintite, se va reține și vărsa la Stat cu ocazia plății salariilor pe luna August 1929.

În state în regula generală se va prevedea direct impozitul așa cum rezultă prin aplicarea cotei sporite. Se fac excepțiuni însă pentru cazul când eventual salariile pe Iulie cor. au fost deja achitate iar impozitul s'a calculat și reținut cu vechea cotă, în care caz prin statele de o zecime asupra impozitului pe luna Iulie a. c., care după cum arătam mai sus se va reține din salariul pe luna August.

p. conf. M. VELCIU.

PAROHII VACANTE

Se publică concurs cu termen legal pentru ocuparea parohiei Orbeasca de jos, jud. Teleorman, devenită vacantă prin demisia Preotului Marin Orbescu, fost paroh.

Parohia are 520 familii cu 2400 suflete. Casă parohială nu are.

Are 8 1/2 Ha. sesiunea parohială.

Venturi sunt: salariul dela Stat conform gradului de studii și venitul epitrahilului de aproximativ 2000 lei anual.

Cererile, însoțite de actele cerute de regulament, se vor înainta în termenul legal Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor care va cere referințe la Protopopie.

Protopop, ȘTEFAN D. POPESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh dela biserica Sf. Elefterie, devenit vacant prin încetarea din viață a preotului Dobre Enescu.

Postul este plătit conform legii cu salariu și accesorii.

Biserica este în bună stare; are casă parohială. Numărul familiilor 3-400.

Mai este un preot ajutor. Venitul epitrahilului se poate cifra ca la 2-3000 lei lunar.

Cererile însoțite de actele cerute de regulament se vor adresa conform hotărârii Consiliului eparhial, mai întâi Arhiepiscopiei, în termen de 30 zile dela data publicării, după care, se vor cere referințe protopopilor respectivi.

Lipsa unui act din cele cerute, atrage după sine respingerea cererii.

Protopop Econ TR. VINTILESCU

Conform hotărârii consiliului eparhial din 5 Iulie a. c., se publică din nou concurs pentru ocuparea postului de preot ajutor dela biserica Sf. Ecaterina din Ploești, în termen de 30 zile dela apariția în Apostolul.

Condițiunile sunt cele publicate în Apostolul» de pe luna Iunie a. c.

Consiliul Arhiepiscopiei

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Mihăești, jud. Muscel vacantă pe ziua de 10 Iulie a. c., prin decesul pr. Paroh Nicolae Iacob Constantinescu.

Parohia are două sate cu două biserici: Mihăești și Furnicoși, ambele în bună stare

de slujbă, cu 290 familii și 17 pog. pământ, mai mult pădure.

Casă parohială nu are. Venitul epitrahilului se cifrează la 4 5000 lei anual.

Cererile, însoțite de toate actele necesare, se vor trimite în termen de 30 zile dela apariția acesteia în Apostolul, direct Arhiepiscopiei, care va cere apoi referințe Protoieriei respective.

Protopop, Pr. N. PROCA

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh, de la Parohia sub. Dobrești rămas vacant, prin transferarea titularului Pr. Iord. Pascu ca preot ajutător la Biserica Sf. Dumitru-Colentina, din Capitală.

Parohia are 261 familii, cu 1325 suflete.

Există casă parohială de zid, în bună stare.

Leafa conform gradului de studii, o primește de la Stat.

Venitul epitrahilului circa 500 lei lunar; are 6 1/2 H. a., sesie parohială.

Indatoriri: cele cerute de Sf. Canoane și legiurile bisericești.

Candidații vor înainta cererile însoțite de memorii și actele necesare, direct Sf. Mitropolii, în termen de 30 zile dela apariția acestei publicații în curierul «Apostolul».

Protoiereu Econ. CONST. MOISIU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Călugăreni-Vlașca, devenit vacant prin încetarea din viață a Preotului Petre Sachelarie.

1. Parohia e compusă din două sate (Călugăreni și Crucea de piatră) având o singură biserică parohială în Călugăreni.

2. Pământ pentru folosința personalului are 3 Ha, dat prin expropriere.

3. Casă parohială nu are.

4. Parohia are 250 familii cu 1080 suflete.

5. Beneficiile pentru preot, în afară de salariu, se cifrează la 6000 lei anual.

6. În această parohie funcționează un preot ajutător Gh. A. Popescu, plătit de familia Wartiade, dela 3 Martie a. c.

Cererile însoțite de acte se vor înainta Protoieriei I Giurgiu și în termen li se vor da cursul legal.

Protopop, Pr. GH. T. POPESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh din parohia Râșvodu de Sus în termen de 30 zile dela această publicație în «Apostolul».

Parohia este alcătuită dintr'un singur sat cu 170 familii.

Biserica parohială de zid în stare bună, iar ca beneficii pentru preot primește salariu dela stat, conform gradului de studiu.

Venitul epitrahilului se cifrează la circa 3000 lei anual.

Pământul 1 1/2 fâneață, restul mâncat de râul Ialomița.

Cererile, însoțite de acte, se înaintează direct Sf. Mitropolii, care se vor trimite acestei protoierii pentru referire.

Protopop DEM. N. POPESCU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Bălțești din Prototiatul Valenii de Munte.

Parohia are 200 familii cu 1038 suflete. N'are casă parohială. Are 2 hectare pământ și se află la 8 kilometri depărtare de gară. Venitul epitrahilului se ridică la 6000 lei anual.

Concurenții vor trimite actele Sfintei Mitropolii, în termen de 15 zile dela publicare.

Protopop D. ȘTEFĂNESCU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei vacante Furculești din Prototiatul I Teleorman pe ziua de 15 Iulie cu termen de 30 zile.

Parohia e compusă din comuna Furculești și satul Moșteni. Posedă două biserici în stare bună. Casă parohială nu are. Parohia are 450 familii cu 1760 suflete. Venitul epitrahilului se cifrează la circa cinci mii lei anual. Sesia parohială e completă. Salariul e plătit de Stat potrivit gradului de studii.

Cererile se vor adresa Sf. Arhiepiscopiei cu toate actele cerute conf. regulamentului.

Protopop, IC. IOAN I. POPESCU

Se publică concurs, cu termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot ajutător, la biserica sf. Silvestru, devenit vacant prin încetarea din viață a preotului econom Chiriatic G. Bidoianu.

Biserica are 435 familii cu 1759 suflete.

Există bună casă parohială.

Venitul epitrahilului aproximativ 3000 lei lunar.

Leafa conform gradului de studii; se plă-

tește din fondurile proprii; dar până la achitarea împrumutului de lei 2.500 000, contractat la Banca Națională, pentru facerea noiei case parohiale, preoții și diaconul bisericii au primit, de buna voe, să li se dea lunar, 4000 (patru mii) lei, sub formă de diurnă. Mai sunt încă 2 preoți și 1 diacon.

Indatoriri: Cele cerute de sf. canoane și de legile bisericești.

Cererile candidaților pentru acest post, însoțite de actele necesare conform hotărârei consiliului eparhial 6178 din ședința dela 22 Mai 1929, se vor înainta în termenul arătat în această publicație, direct sf. arhiepiscopiei, care apoi va cere referințe protopopului respectiv.

Vor fi respinși, dela concurs, candidații cari nu vor prezenta toate actele cerute de regulament.

Protopop, ZAMFIR ST. POPESCU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Vânători-Teleorman, vacantă prin transferarea titularului ei la parohia Seaca, în termen de 30 zile dela publicație.

Părohin are 210 familii cu 790 suflete, biserica și casa parohială în bună stare și sesie parohială reglementară.

Postul este plătit de stat conform gradului de studii. Venitul epitrahilului se ridică la 4000 — 5000 lei anual.

Candidații vor înainta cereri însoțite de acte of. Protopopesc T.-Măgurele conform regulamentului.

Protopop, Ic. IOAN I. POPESCU.

Parohia Siliștea Gumești din protopopia-tul II Telorman devenind vacantă pe ziua de 1 August a. c. prin scoaterea la pensie din oficiu a titularului, se publică concurs pentru ocuparea ei.

Parohia are 850 familii și 3209 suflete. Biserica parohială este în bună stare, iar biserica filială nu mai funcționează din anul 1926.

Casă parohială n'are. Ambele biserici sunt improprietărite cu câte 8 $\frac{1}{2}$ h. a.

Venitul epitrahilului se cifrează la circa 8000 lei anual, iar salariul potrivit gradului de studii.

Cererile însoțite de actele cerute de regulament se vor adresa conform hotărârii consiliului eparhial, mai întâi Arhiepiscopiei în termen de 15 zile dela data publicării, după care se vor cere referințe protopopului respectiv.

Protopop, Iconom FLORU IONESCU.

Se publică concurs cu termen de o lună de azi 15 Iulie 1929 pentru ocuparea postului de Pr. Paroh în parohia *Merenii de sus, jud. Vlașca*, devenită vacantă, prin decesul Preotului Paroh Nicolae Simescu pe data de 9 Iulie 1929. Parohia Merenii de sus are 500 familii, cu 2000 suflete.

Are biserică parohială de zid în stare relativă de funcționare, enoriașii fiind în perspectivă și având totul, pentru a reclădi un nou Sf. Locaș.

Are 8 $\frac{1}{2}$ h. a. teren arabil sesie parohială plus 3 $\frac{1}{2}$ h. a. teren în plus II-lea care se arendează.

Are loc de casă 200 m. p. și casă parohială în stare bună de locuit.

Venite: Salariul plus accesoriile cuvenite gradului de studii și venitul epitrahilului ce se cifrează pe an la 5 — 8000 lei.

Indatoriri: Cele cerute de legile și regulamentele în vigoare și canoanele sf. noastre Biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie fie prin hirotonie sau transferare sunt datori a înainta de îndată Sf. *Mitropolii a Ungro-Vlahiei Arhiepiscopia Bucureștilor* toate actele cerute de regulament însoțite de memoriile respective care acte se vor trimite apoi Protoieriei Videle-Vlașca pentru referat.

Preot ALEX. I. BĂDĂNOIU

Se publică concurs în termen de 30 zile dela apariția acesteia în Apostolul pentru ocuparea parohiei **Bușteni Prahova**.

Parohia se compune din satele: Bușteni și Poiana Țapului, circa 400 familii.

Are biserică parohială în bună stare, având ca prim ctitor pe Regele Carol I.

Casa parohială este compusă din 4 camere și bucatărie.

Pe lângă salariul plătit de stat, parohul mai primește dela Administrația Domeniilor Coroanei 800 lei lunar, și dela comună 800 lei și alte ajutoare dela Administrație în natură.

Veniturile epitrahilului se cifrează la 3.4000 lei anual.

Conform dorinței răposatului regele Carol se preferă un ieromonah.

Cererile însoțite de documente se înaintează consiliului arhiepiscopesc în termenul legal.

Protopop, V. OPRIS.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia Odobeasca Jud. Teleorman protopopiatul II «Peret» înființată pe data de 1 August a. c. prin deslăpirea de parohia Drăcșoeni.

Noua parohie e formată din comuna Odobeasca și cătunul Muti având 250 familii. Biserica este în bună stare, având casă parohială și fiind împroprietărită cu 5 h. a. teren arabil.

Venitul epitrahilului se poate cifra la 5000 lei anual.

Cererile, însoțite de actele cerute de regulament, se vor adresa, conform hotărârii consiliului eparhial, mai întâi Arhiepiscopiei în termen de 15 zile dela data publicării, după care se vor cere referințe protopopului respectiv.

Lipsa vreunui act din cele necesare, atrage după sine respingerea cererii.

Protopop, Icon. FLORU IONESCU

Daruri și Mulțumiri.

Cu prilejul tinerii cercului pastoral în satul Loloiasca jud. Prahova, în ziua de 22 Iunie a. c., D-l. avocat T. Atanaslu, d'n Urlați, a donat 1000 (una mie) lei pentru ajutorarea a doi copii săraci.

Mulțumiri și arhieresti binecuvântători.

* * *

P. C. Arhimandrit, Iustin Șerbănescu din Sf. Monastire cernica, a dăruit Seminarului Monahal din aceeași mănăstire, un dulap de lemn și un preș de cocos.

Mulțumiri și arhieresti binecuvântări.

* * *

Doamna Ana Cosâmbeanu, din str. Camellie 39, București a dăruit Bisericii „Sf. Voevozi” suma de lei 25.000 pentru reparațiuni.

O caldă mulțumire și o arhierescă binecuvântare pentru o inimă atât de creștină.

Cărți noi.

Din viața adventiștilor. — de Ec. Petre G. Savin — cu următorul cuprins:

1. Prefață.
2. Cum s'a făcut Todiriță adventist.
3. La adventiști acasă la ei.
4. Minunea ouălelor roșii.
5. Cum s'a mântuit un suflet.
6. Darul de sărbători.
7. Bucuria bătrâneții.
8. În tren pe linia nouă.

AU APĂRUT:

- Vol. I — 69 „CUVĂNTĂRI ȘI PREDICI ale unui teolog, mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină”. Pag. 332 — 1888-1902. Lei 120 —
- Vol. II — 55 „PASTORALE ȘI CUVĂNTĂRI ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină”. Pagini 306. — 1910-1919. Lei 50. —
- Vol. III. — 95 „CUVĂNTĂRI. Trei ani de propoveduire pastorală”. Pagini 356 — 1919-1922. Lei 60. —

toate de

DR. MIRON CRISTEA

Data fiind valoarea autorului, le recomandăm prețimei noastre spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL”